

La tribuna

Ecotasa, targeta verda, autotasa... I ara què toca?

Federico Álvarez Vinent

Menorca és Reserva de la Biosfera i mantenir els paràmetres que justifiquen aquesta declaració té un cost. L'única via per mantenir el sector agrari és augmentar la seva competitivitat i no limitar els incentius per invertir-hi. Per tant no li podem carregar despeses de manteniment no productives. Llavors hem de veure qui paga el manteniment dels valors paisatgístics, etnològics i ambientals. El principal beneficiari d'aquests valors és el sector terciari (turisme). Resulta lògic, llavors, que hi hagi un traspass de capital d'aquest sector cap el camp, que només es pot fer via administració.

Aquesta idea és comú a la majoria política: uns han fet l'ecotasa i altres han intentat una autotasa. La targeta verda han estat durs a quatre pessetes. Tot això ha mort o fracassat pels mateixos motius: la falta de consens polític, econòmic i social.

Si optem per un impost finalista s'ha de recaptar a Menorca, s'ha de destinar a Menorca i clarificar la seva destinació. L'intervencionisme Mallorquí ho deriva tot cap a batalles polítiques que impedeixen un consens necessari, però no suficient. El verdader consens ha de ser econòmic i social.

La principal qüestió és si tot això interessa. Si es vol mantenir la competitivitat del sector turístic s'han de mantenir els preus. Qualsevol mesura impositiva, per tant, obligaria al sector a reduir despeses, que en el cas dels serveis, afectaria directament als salaris i per tant a la qualitat de serveis. El que no podem fer és fer pagar per augmentar la qualitat i acabar deteriorant-la.

Per tant aquest possible impost ha d'afectar de forma mínima al preu del producte turístic. Del punt de vista de UCM només hi ha una via d'aplicació que és als ports i aeroports. Però això necessita d'una infraestructura i organització només possible amb el control d'aquests accessos pel Consell. L'estatut preveu un possible control per part del Govern, però la submissió política dels grans partits a Madrid no permet ni permetrà aquesta fita. A Catalunya estan a una passa de fer-ho possible.

UCM ha estalonat una única fundació amb patronat públic i privat, que aglutini totes les competències en matèria turística. Totes les qüestions administratives relacionades amb el turisme s'han de tractar com una qüestió d'estat a través d'aquest nou ent i la seva primera feina és proposar el finançament públic adequat.

Estem a punt d'entrar en la enèsima batalla política per veure qui gestiona la fundació. Mala política: batallam per les formes i no arribam mai al fons. A UCM som conscients que només un plantejament de centro polític pot evitar perdre una altra oportunitat d'encaminar el futur.

(*) Candidat a la presidència del Consell i el Parlament per UCM

Fer honor a la paraula donada

Xisco Ametller (*)

La reflexió entorn al futur polític de les esquerres as Mercadal, el qual necessàriament havia d'estar per damunt de personalismes, l'anàlisi de les millors opcions per a la consolidació d'un projecte estable de municipi i el convenciment mutu de que Es Mercadal, Fornells i la resta de nuclis turístics han d'avançar mirant al futur, ens permeteren a finals del desembre passat, pactar, signar i escenificar l'acord d'esquerres per al Municipi des Mercadal.

Un any de reflexió i negociacions donaven garantia de futur, amb resposta a llarg termini per a l'Acord pes Mercadal i Fornells. El compromís, però, va durar poc. I amb el pobre argument de la manca de perfil polític i poca capacitat de comunicació dels tres regidors socialistes es dinamitava, unilateralment, un pacte signat el qual hauria donat continuïtat a vuit anys de govern progressista.

No va ser el PSOE des Mercadal qui va rompre aquest pacte. És més, hem demanat i exigim el compliment íntegre del pacte signat. I la resposta sempre ha estat negativa. El pitjor: la decepció expressada per la major part dels veïns del nostre poble.

La valoració que la gent des Mercadal i Fornells fa de la tasca de govern d'aquests darrers vuit anys és altament positiva. Els resultats són prou evidents, si bé les premisses de lleialtat, compromís i respecte, que havien fet possible la construcció d'un projecte comú, s'han esvaït amb massa facilitat, quan ja no ha interessat.

La reflexió entorn al futur polític de les esquerres as Mercadal, el qual necessàriament havia d'estar per damunt de personalismes, l'anàlisi de les millors opcions per a la consolidació d'un projecte estable de municipi i el convenciment mutu de que Es Mercadal, Fornells i la resta de nuclis turístics han d'avançar mirant al futur, ens permeteren a finals del desembre passat, pactar, signar i escenificar l'acord d'esquerres per al Municipi des Mercadal.

Un nou pacte que substitueixi el que ja han signat i que en canvi no han complert? La credibilitat i el respecte en política, com a la vida, es guanya davant els ciutadans, complint els compromisos adquirits.

És absolutament legítim i desitjable que cada

una de les opcions polítiques planteji les seves preferències de govern. El que no està tan clar és que, qui ha provocat la ruptura dels acords existents des de la desconfiança cap els qui li han fet costat, pretengui ara traslladar de forma interessada a l'opinió pública, una percepció de normalitat. Res no es igual.

Per tant, que ningú ens indogui anticipadament dins un nou pacte postelectoral sense el nostre vist i plau. I més quan encara en tenim un damunt de la taula sense complir. Ens responsabilitzem dels acords signats. Aquest va ser i és el nostre compromís.

Així, seran els ciutadans qui valoraran les nostres accions. I els regidors socialistes continuarem treballant com ho hem fet fins a dia d'avui. Des de la proximitat i l'atenció a la gent, sense deixar de banda a ningú, fent una bona gestió, convençuts de que el nostre esforç és la millor eina per seguir avançant, respectuosos amb els demés i, sobre tot, fent honor a la paraula donada.

(*) Candidat del PSOE a la batlia des Mercadal

Cartas al Director

El «rechazo» de Joan Gorrias

L'altre dia Joan Gorrias era entrevistat com a candidat. Tothom sap que Joan Gorrias és el candidat del PSOE i tothom sap que Joan Gorrias és el candidat perquè ningú més ho va voler ser. Aquest «efecto Madrid» va ser la primera passa del ja famós candidat.

Joan Gorrias no és nou en política. Va governar 4 anys Ciutadella, des de l'any 1999 a 2003 i no va fer res.

Només recordam d'aquella època les baralles per les cadires d'aquell recordat govern d'esquerres. Entre les gestes de Gorrias tal vegada la més peculiar és la del carrer Dormidor de ses Monges, carrer Sa Font i carrer de Mª Auxiliadora, que cada matí quan un s'aixecava el trobava canviat de direcció. Amb aquest fet anecdòtic ja va deixar clar que era una home de decisió, un home que tenia les coses clares.

El govern de Joan Gorrias és també aquell que va fer una permuta d'un solar ara municipal que va quedar enterrat davall una rotonda de la Ronda Sud. A cap més ciutadà se li ha donat aquest tracte. De qui devia ser amic aquest senyor que va resultar beneficiat en tan curiosa loteria? El Sr. Gorrias d'açò en diu defensa de l'interès general. Va bé que vagi deixant les coses clares i de com governaria si pogués.

El mateix govern de Joan Gorrias és aquell que contractava feines a una empresa que ni estava donada d'alta d'IAE, i que quan

la criticàvem es posaven molt nerviosos. Ho recordem encara. Va bé també saber quina seria la política de contractació del Sr. Joan Gorrias si manés.

I en l'entrevista que esmentaven al començar l'article, diu que ell pot ser Alcalde perquè denota «rechazo» cap a l'equip de govern actual. Per tant, aclarim les coses. Si ell treu menys vots a les eleccions de dia 27 de maig que el PP, no podria governar de cap manera perquè tindria més «rechazo» que Brondo. I arribats a aquest punt ens demanam, i si açò passa que farà Joan Gorrias? Marxará a casa seva acceptant la victòria de Brondo o escalfará cadira quatre anys més esperant la pirueta que estimam ja impossible: repetir de candidat a l'any 2.011?

JUNTA LOCAL PP-CIUTADELLA

El cotxe

Des que l'espècie humana va inventar la roda cap al 4000 a.C., multitud d'artefactes s'han anat dissenyant amb l'ànim de facilitar els desplaçaments de les persones i de les seves pròpies pertinences. Els diferents tipus de carruatges apareguts al llarg dels segles van canviar radicalment amb la descoberta del motor d'explosió l'any 1860 per part del belga Joseph Etienne Lenoir. El sistema de tracció, fins aquell moment exercit bàsicament per animals, va esdevenir mecànic i ha anat evolucionant en el darrer segle d'una

manera constant i espectacular.

L'evolució ens ha portat fins al vehicle automòbil actual, que tantes passions aixeca, que tants diners mou i que tants centenars de milers de llocs de feina proporciona arreu del món. És un desig molt preuat, tothom en vol tenir un, com a mínim.

El COTXE és símbol de llibertat de moviment de les persones, però en contrapartida presenta una sèrie d'inconvenients a causa de l'augment de vehicles. Per tant, s'ha de considerar seriosament problemes rellevants com la contaminació i l'ocupació de l'espai. És cert que les noves tecnologies dediquen gran esforç a disminuir gradualment la contaminació que emeten tants tubs d'escapament.

En canvi, el tema de l'espai segueix representant un problema en augment i això és ocasionat pel fet que algunes persones amb càrrecs polítics no són capaces de saber planificar, i especialment acceptar, que el cotxe avui per avui forma part de la vida diària de les persones i que fins i tot aquelles més reticents al canvi en fan ús habitual. Potser ens volen fer creure que el cotxe va tot sol, per aquí i per allà, al marge de les persones. En aquests dies de campanya electoral no falten ses promeses de crear «espais per a les persones», però sa majoria s'obliden de preveure un lloc apropiat perquè les persones puguin deixar el seu cotxe. A Menorca en sabem prou

d'aquests greus oblots que generen situacions poc agradables i no contribueixen gens ni mica a sa qualitat de vida dels qui hi vivim. Podríem xerrar de múltiples exemples com ara del nou hospital Mateu Orfila que fa dues setmanes que està en funcionament i ja hi ha manca d'aparcaments. També llocs on se celebren actes multitudinaris, com és el cas del pavelló del Menorca bàsquet, amb un aparcament on hi caben «quatre cotxes». Un altre: el recinte firal d'Es Mercadal (antic quarter) que, en no disposar de zona d'aparcament com pertocaria, ha contribuït a què a vegades s'hagi hagut de fer ús de la pròpia carretera d'Es Migjorn, deixant-la, evidentment, tancada al trànsit. Aquests fets es reproduïxen de forma inexplicable en recentíssimes infraestructures com la zona industrial d'Es Migjorn on els cotxes amb prou feina es podran desplaçar entre les naus per falta d'espai.

I el mateix passa amb les carreteres de la nostra illa. Uns quants metres més per a la carretera general no suposaria un efecte dràstic per a l'entorn i més prest o més tard s'haurà d'afrontar el tema seriosament, donat que tant la població resident com la visitant va augmentant any rere any i, proporcionalment, també el nombre de vehicles.

Estimats polítics: només fa falta planificació i fer feina amb els peus a terra, afrontant la realitat, sense fer demagògies ni discursos buits de contingut. Menorca, i els seus habitants, hi sortiran guanyant de llarg.

ANTONI SALES PONS

Última Hora Menorca agradece las cartas de sus lectores. Tendrán preferencia de inserción las que sean breves, de no más de veinticinco líneas a máquina. Deben estar firmadas con nombres y apellidos. También debe constar el domicilio -preferiblemente con el número de teléfono y el número de carnet de identidad. Correo electrónico: ciutadella@ultimahora.es